ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ
МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН

ҚАЗАҚ МЕМЛЕКЕТТІК ҚЫЗДАР ПЕДАГОГИКАЛЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ
КАЗАХСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ЖЕНСКИЙ ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ

ҰЛТТЫҚ БІЛІКТІЛІК ЖҮЙЕСІ МЕН КӘСІБИ СТАНДАРТТАР НЕГІЗІНДЕ БІЛІМ МАЗМҰНЫН ЖОБАЛАУ

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ ҚАЗАҚ МЕМЛЕКЕТТІК ҚЫЗДАР ПЕДАГОГИКАЛЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ БАЗАСЫНДАҒЫ ЖОҒАРЫ ЖӘНЕ ЖОҒАРЫ ОҚУ ОРНЫНАН КЕЙІНГІ БІЛІМ БЕРУДІҢ РЕСПУБЛИКАЛЫҚ ОҚУ-ӘДІСТЕМЕЛІК КЕҢЕСІ СЕКЦИЯСЫ

АЛМАТЫ 2014

Мұратбаева Г.А. Педагогикалық өлшемдер бойынша шкалалау әдістері........................ 101
Мергалиева Д.М. Дистанционная технология обучения в павлодарском государственном университете им. С. Торайгырова …………………………………………………………………… 106
Мухтарова Ш.М., Черная Г.Г. Компетентностный подход к содержанию образования бакалавров по специальности «социальная педагогика и самопознание» в условиях кредитной технологии …………………………………………………………………………… 108
Мырзахметова Н.О. Химия пәнін ақпараттық технологияларды қолдану негізінде оқыту 112
Мамирова К.Н., Сдыкова Ж.Е. География пәнінің стандартына сәйкес картографиялық және геоақпараттық мазмұндық материалдарды пайдалану 116
Нурмагамбетова Б.А. О необходимости гармонизации национальной рамки квалификации и образовательных стандартов …………………………………………………………… 119
Нұрбекова М.А., Абдраймова М.Р., Турсинова Ж.И. Химия пәнін оқытуда ақпараттық технологияны пайдалану 121
Сейдакова Н.А., Шумакова Ш.И., Сандибаева Н.А. Жаратылыстану бағытында білім беруді жетілдіру жолдары 124
Сұлтанова М.С., Жолшыбекова Н.У. Музыкалық білім беруді ізгілендіру 126
Сапиева М.С. Проблемы разработки образовательной программы по специальности «музыкальное образование» ……………………………………………………………… 129
Салкынбаева А.М. Жоғарғы оқу орнында студенттердің оқу-танымдық қызметін ұйымдастырудың ерекшеліктері 133
Сламбекова Т.С. Педагогикалық практиканың болашақ педагогтардың кәсіби құзіреттілігін қалыптастырудағы рөлі 136
Сұлтанғалиева Э.С., Ахметжанова Д.С. Дәстүрлі мәдениет мәдени өркендеудің негізі 140
Таубаева Ш.Т., Қожахметова К.Ж. Әлеуметтік-педагогикалық білім берудің отандық және шетелдік тәжірибесінің интеграциясы 143
Таубаева Ш.Т., Сеилханова М., Альжанов Е.Ж. Тенденции развития методологии педагогики: аспект периодизации ………………………………………………………… 147
Тайтелиева Л.Р. Мектеп жасына дейінгі балалардың ойын арқылы шығармашылығын қалыптастырудың мүмкіндіктері 151
Тыныcбек Қоңыратбай. Әлемдік музыкалық білім беру арнасындағы.................................. 153
Утешева А.Ж. Формирование эмпатии в условиях музыкального образования…………….. 156
Уразалиева М.А. Особенности музыкального воспитания детей с интеллектуальными нарушениями развития.. 159
Шалғынбаева Қ.Қ. Модульдік білім беру бағдарламасын құрудағы дублиндік дескрипторлардың маңызы 162

ӘЛЕУМЕТТІК-ПЕДАГОГИКАЛЫҚ БІЛІМ БЕРУДІҢ ОТАНДЫҚ ЖӘНЕ ШЕТЕЛДІК ТӘЖІРИБЕСІНІҢ ИНТЕГРАЦИЯСЫ

Таубаева Ш.Т., Қожахметова К.Ж.
Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті

XXI ғасырда білім қоғамдық прогрестің, сондай-ақ қоғамның өзіндік рефлексиясының, ның дамуының қайнар көзін анықтаудың алғы шарты болып табылады.

Ғасырлар тоғысында әлем шұғыл өзгерістерді басынан кешіруде. Өркениет прогресі тек дамның интеллектуальдық-білімдік әлеуетімен анықталатын уақыт та келіп жетті. Тәуелсіздік лған уақыттан бастап Қазақстан Республикасы Президенті Н.А.Назарбаев өзінің Қазақстан халқына Жолдауларында, дәрістерінде идеологияның маңызды үлгілерін жүйелі түрде ұсынып отырды. Қазіргі таңда мемлекеттік саясаттың стратегиялық бағыты – интеллектуалдық ұлт қалыптастыру. Сондықтан «Интеллектуальдық ұлт - 2020» ұлттық жобасында Президент жаңа қазақстандықтарды әрбиелеу мақсатында білім беру үдерісін зияткерлендіру қажеттігі идеясын алға тартты. Сол нтеллектуалды ресурстың бірі – бүгінгі жоғары мектеп педагогы. Біліктілігі мен шеберлігін шыңдай усу мақсатында біздің еліміздің жоғары оқу орындарының оқытушылары Президенттің нновациялық саясатымен тағайындалған талантты жастарды шетелде оқытудың арнайы алықаралық «Болашақ» бағдарламасы аясында дүние жүзінің жетекші университеттерінде және ылыми-зерттеу ұйымдарында тағылымдамадан өтуде.

Жоғары оқу орындарының халықаралық тәжірибеге назар аудару себебі – жоғары білім ерудің қазақстандық жүйесінде «Әлеуметтік педагогика және өзін өзі тану» және «Педагогикалық шемдер» сияқты мамандықтардың ашылуы. Университет басшылары жоғары білім беру саласында алықаралық ынтымақтастық шынайы серіктестік, өзара сенімділік, ниеттестік ұстанымдарына егізделуі керек екенін терең түсініп, әлеуметтік білім беру тәжірибесін зерделеуді жоспарлаған еді. Жоғары мектеп оқытушысы ретінде біз де 2010-2011 оқу жылы Ғылыми тағылымдама барысында есейдің университеттерінің, Білім академиясының «Әлеуметтік педагогика», «Педагогика теориясы ен тарихы» институттарының жұмыс жүйелерімен танысып, өзімнің ғылыми және практикалық әжірибемді жинақтауға мүмкіндік алдық.. Қазіргі таңда зияткер қауым ел Президентінің Қазақстанның әлеуметтік жаңғыртылуы: Жалпыға Ортақ Еңбек Қоғамына қарай 20 қадам» атты ағдарламалық мақаласындағы идеяларды республикамыздың әлеуметтік саясаты доктринасы деңгейінде қолдап, жүзеге асыруға мүдделі түрде атсалысуда. Өйткені Қазақстан Республикасы Президенті «шындықты мойындайық: болашақта XXI ғасырда тек ЕҢБЕК қана барлық азақстандықтардың ӘЛ-АУҚАТҚА және жаңа ӨМІР САПАСЫНА қол жеткізуін қамтамасыз ете ады», - деген өзінің «Қазақстанның әлеуметтік жаңғыртылуы: Жалпыға Ортақ Еңбек Қоғамына арай 20 қадам» атты мақаласында [1].

Әлеуметтік педагогтарды даярлау – педагогикалық әрекеттің жаңа бір саласы. Бұл салада есей мемлекеттік әлеуметтік университетінің тәжірибесін ілгі етуге болады. Әлеуметтік білім беру әжірибесін жиинақтау Ресейдегі әлеуметтік білім беру мемлекеттің әлеуметтік саясатын жүзеге сыруға, елдің адами капиталының қалыптасуына, азаматтардың бәсекеге қабілеттілігін, нновациялық ептілігін, белсенділігін арттыруға ықпалын тигізу ұлттық мүддеге сәйкес екендігін өрсетті. Осы тәжірибенің негізгі бөліктерін саралап көрейік. Көпшілікке мәлім, әлеуметтік едагогика институты 1990 жылы ендірілген болатын. Оған әлеуметтік өмірді ізгілендіру және емократияландыру үдерістерін пайымдау алғышарт болды. Соңғы 20 жыл ішінде әлеуметтік едагогиканың институтының құрылуы мынадай үш міндетті шешуді талап етті: *қоғамда әлеуметтік едагогтардың кәсіптік қызметі саласын қалыптастыру, ғылыми білімнің сәйкес саласын дамыту сәне маман даярлаудың жүйесін жасау.*

Қазақстан үшін әлеуметтік педагогтарды даярлау тәжірибесі пайдалы және қажет. Ресейлік леуметтік білім беру жүйесі үздіксіз, оның тұрақты құрылымы бар [4, 31-б]. Ресейдегі әлеуметтік едагогтарды даярлаудың тәжірибесі қоғамның әлеуметтік жаңғыруымен ұштасқандықтан аса аңызды. Бұл тәжірибенің негізгі идеологтары социология ғылымдарының докторы, Ресей білім кадемиясының академигі *С.И. Григорьев*, философия ғылымдарының докторы *А.М. Егорычев*, Ресей ылым академиясының академигі *В.И. Жуков*, педагогика ғылымдарының докторлары *Л.В. Мардахаев, М.А. Галагузова, И.А. Липский, А.В. Мудрик* және басқалар Ресей Үкіметімен тығыз айланыста барлық әлеуметтік жағдайларға, шетелдік жүйелерге талдау жасап, белгілібір ұжырымдарды тиянақтап отырған. Сондай-ақ, жинақталған тәжірибе адамның әлеуметтік өмірін

ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ МЕТОДОЛОГИИ ПЕДАГОГИКИ: АСПЕКТ ПЕРИОДИЗАЦИИ

Таубаева Ш.Т., Сеилханова М.
Казахский национальный университет имени аль-Фараби
Альжанов Е.Ж., магистрант Лондонского университета

Ученые успешно осуществляют философское осмысление настоящего и будущего етодологии, обращенной к практике, тенденций и перспектив развития методологии науки и рактики. В настоящее время роль методологии в определении перспектив развития наук, в бобщении достигнутого существенно возросла. С чем это связано? Во-первых, в современной науке аметна тенденция к интеграции знаний, комплексному анализу тех или иных явлений объективной еальности. Во-вторых, усложнились сами науки: психология и педагогика – они стали более азнообразны по методам исследования, вырисовываются новые грани в предмете их изучения. В-ретьих, в настоящее время стал очевиден разрыв между философско-методологическими роблемами и непосредственной методологией психолого-педагогических исследований. В-етвертых, психология и педагогика стали своеобразным полигоном применения математических етодов в социальных науках. По сути, возрастает значимость методологии в конкретном едагогическом исследовании. Поэтому необходимо уточнить этапы и тенденции развития етодологии педагогики, а также ее пргностический потенциал [1, 6-9].

Наука развивается не только благодаря познанию окружающего мира, на ее развитие казывает влияние и самопознание как рефлексия знания и деятельности. Неравномерный характер азвития общества и образования влияет на процессы обучения и воспитания, их осмысление и их енности. Объяснение инновационного характера развития теории и практики обучения требует бращения к философскому знанию о типах научной рациональности. Проблема развития научно-еоретического знания в русле классических, неклассических и постнеклассических представлений меет корни в философии, социологии, психологии (Л.С. Выготский, М.М. Бахтин, В.С. Степин и р.) По утверждению В.С. Степина, этапы развития науки определяют типы методологии, арактерные для каждого из этих этапов. **Классический этап в развитии науки** (XVII в. – начало X в) связан с уверенностью ученых в возможности познания свойств объекта безотносительно к ому, с помощью каких средств осуществляется познание и кто осуществляет последнее. **Неклассический этап** (начало XX в. и до 60-х годов XX в.) - с пониманием ученых того, что знания, олученные в результате изучения объекта, будут относительными к средствам (наблюдения) ознания. **Неонеклассический или постнеклассический** (начинающийся с 60-х годов XX в.) **этап** в азвитии научного знания характеризуется тем, что ученые начинают осознавать, что знания, олученные в результате предметно-практической деятельности, направленной на исследование бъекта, будут относительно не только к средствам (наблюдения) познания, но и к тому, каким ировоззрением, ценностями, нормами руководствуется субъект. Это существенный результат етодологических исследований последних лет, которым и необходимо руководствоваться в научном оиске [2, 291-306]. Методология философской рациональности позволяет рассматривать диалектику аучного познания о природе, обществе, человеке и человеческой деятельности в различных ультурно-исторических моделях общественного развития. Особое значение этот процесс имеет для едагогики и, в частности, для дидактики

В.В. Краевский обозначил характер изменения самой методологии педагогики. Им было оказано, что определение методологии педагогики, данное М.А. Даниловым (1972), соответствовало **«классическому» этапу** развития педагогической науки. Рассмотрение методологии педагогики как етодологической деятельности было отнесено к **«неклассическому» этапу** развития науки (В.В. Краевский, 1977). И, наконец, дополнение логики научно-педагогического исследования ксиологической моделью, осуществленное в работах Е.В. Бережновой (2003), соответствует **третьему («постнеклассическому») этапу** [3, 101-102].

Рассмотрим динамику представлений об образовании как культурно-историческом нновационно явлении (от классических к постнеклассическим представлениям в дидактике и бучении). Развитие современного знания об образовательных системах и образовательном процессе ребует анализа соотношения базовых педагогических понятий «образование» и «обучение», оскольку от ответа зависит социальное и личностное понимание образовательной стратегии в тране, цели и содержания подготовки учителя. Классическая модель дидактического процесса опирается на взаимосвязь педагогических понятий: образование – обучение – учебный процесс –